

Hal Düşer

– HayrettinYazıcı · 15 Temmuz 2010

Çıkar azgın fırtına, iri iri dal düşer !
Açmaya görsün çiçek, petek düşer, bal düşer,
Açılsam okyanusa, payıma bir sal düşer ,
Bu kızıl akşamlarda, içime bir hal düşer !...

Hangi kapıyı çalsam, halimi arza değer,
Ne yana dönsem yüzüm, yönleme, tarza değer,
Göklere kement atsam, sonunda arza değer,
İşlesem bir vebali, sünnete, farza değer...

Hangi külhana düştün, kanter oldun diyorlar,
Yanma vaktidir artık, tüter oldun diyorlar,
Böyle ne oldu sana, beter oldun diyorlar,
Kime açsam içimi, yeter oldun diyorlar !

Öğrenince saymayı, çoğun, azın olurmuş,
On verir, bir alırsan, artık yüzün olurmuş,
Dolanınca boynuna yalnız hüznün olurmuş,
Karanlık gecelerin, saçı uzun olurmuş !...

Beyan ettim herşeyi, nece sırsam, bilmiyor,
Gönlü değdi, gönlüme, alıp karsam, bilmiyor,
Ne zamandır ay vakti, kime sorsam, bilmiyor,
Yar dedim, yaralandı; nasıl sarsam, bilmiyor !...

Yok mu bir gönül ehli, ağuyu aş eyleye ?
Bakmasa hiçbir yana, kirpiğe, kaş eyleye,
Dünya da ve ahrette, beni yoldaş eyleye,
Katsın da canı cana, isterse faş eyleye !...